EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.8.2010
KOM(2010)419 slutlig

2010/0227 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass

MOTIVERING

1. POLITISK OCH RÄTTSLIG BAKGRUND

I enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001[1] får brasilianska medborgare resa till samtliga medlemsstater i Europeiska unionen utan visering vid kortare vistelser. Detta bör föranleda samma regler från Brasiliens sida, men Brasilien har alltjämt viseringskrav för medborgarna i följande fyra medlemsstater: Estland, Cypern, Malta och Lettland.

Av konstitutionella skäl kan Brasilien inte ensidigt bevilja undantag från viseringskravet för dessa medlemsstater; det är nödvändigt att ingå ett avtal om undantag från viseringskravet som därefter måste ratificeras av Brasiliens parlament.

Brasilien har bilaterala avtal om undantag från viseringskrav med samtliga medlemsstater utom de fyra ifrågavarande. Dessa bilaterala avtal skiljer sig avsevärt i fråga om personkrets (dvs. de kategorier personer som åtnjuter undantag från viseringskravet).

Av den gemensamma viseringspolitikens beskaffenhet och det faktum att Europeiska unionen är ensam externt behörig på det här området följer att endast Europeiska unionen får förhandla fram och ingå avtal om undantag från viseringskrav, och inte de enskilda medlemsstaterna. Den 18 april 2008 antog därför rådet ett beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar med Brasilien om ett avtal mellan Europeiska unionen och Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser.

Förhandlingarna inleddes den 2 juli 2008 och avslutades den 1 oktober 2009.

Under förhandlingarna kom de avtalsslutande parterna överens om att ingå två separata avtal, ett för innehavare av vanliga pass och ett för innehavare av diplomatpass och tjänstepass, eftersom avtalet om innehavare av diplomatpass och tjänstepass inte behöver ratificeras av den brasilianska kongressen och dess ratificering sålunda kan gå snabbare och ske separat från avtalet om innehavare av vanliga pass.

Efter det att förhandlingarna kört fast i juli 2009 på grund av meningsskiljaktigheter mellan parterna om vilken personkrets som skulle omfattas av undantaget från viseringskrav för innehavare av vanliga pass, anpassade Coreper den 23 september 2009 förhandlingsmandatet för avtalet om undantag från viseringskrav med Brasilien.

Enligt Corepers slutsatser ska kommissionen förhandla fram ett avtal om undantag från viseringskrav med Brasilien med följande innehåll:

– Viseringsfritt resande vid kortare vistelser upp till tre månader under en sexmånadersperiod till Schengenområdet och Rumänien, Bulgarien och Cypern för brasilianska medborgare och till Brasilien för EU-medborgare, på ömsesidig basis, med mer begränsat tillämpningsområde än nuvarande viseringsordning enligt förordning (EG) nr 539/2001, dvs. avtalet kommer i princip endast att vara tillämpligt på turister och affärsresenärer.

[1] EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

– En bestämmelse om att de befintliga bilaterala avtalen om undantag från viseringskrav ska bibehållas i den mån de föreskriver viseringsfritt resande till Brasilien för de kategorier personer som inte omfattas av EU-avtalet.

– När det gäller brasilianska medborgare får avtalet endast omfatta vistelser i Schengenområdet och Rumänien, Bulgarien och Cypern, och bör gälla oberoende av var utresan sker och var de vistas. När det gäller EU-medborgare som reser till Brasilien bör avtalet gälla oberoende av var utresan sker och var de vistas.

Under den fjärde förhandlingsrundan, som hölls i Brasilien 29 september–1 oktober 2009, färdigställdes texten till ett avtal mellan EU och Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass, och därmed fullbordades förhandlingarna.

När det gäller avtalet om undantag från viseringskrav för innehavare av vanliga pass, ingår bibehållandet av de bilaterala avtalen, i den mån de föreskriver viseringsfritt resande till Brasilien för de kategorier personer som inte omfattas av EU-Brasilien-avtalet, i den övergripande paketuppgörelse med Brasilien som träffades i Brasilia, i överensstämmelse med mandatet.
Med beaktande av de särskilda omständigheterna avgav EU en ensidig förklaring i syfte att sända en tydlig signal till Brasilien och slå vakt om de befintliga bilaterala avtalen, vilken sändes till Brasilien i form av en skrivelse den 5 februari 2010, om att *Europeiska unionen kan komma att avbryta tillämpningen av avtalet om Brasilien säger upp något av de befintliga bilaterala avtalen*. Denna strategi har fått stöd såväl av medlemsstaterna som av arbetsgruppen för visering vid dess möte den 20 januari 2010.

Brasilien bekräftade i sitt svar av den 14 april 2010 på EU:s skrivelse sin avsikt att omförhandla vissa av de gamla bilaterala avtalen med medlemsstaterna. De två skrivelserna bifogas i bilaga II respektive III till detta förslag.

Medlemsstaterna har informerats och rådfrågats vid ett flertal tillfällen i rådets arbetsgrupp för visering och i Coreper.

Avtalet paraferades den 28 april 2010.

För unionens del är den rättsliga grunden för avtalet artikel 77.2 a jämförd med artikel 218 i EUF-fördraget[2].

De bifogade förslagen utgör de rättsliga instrumenten för undertecknande och ingående av avtalet. Rådet kommer att fatta beslut med kvalificerad majoritet. Europaparlamentet måste godkänna ingåendet av avtalet i enlighet med artikel 218.6 a v i EUF-fördraget.

2. RESULTATET AV FÖRHANDLINGARNA

Kommissionen anser att de mål som rådet fastställde i sina förhandlingsdirektiv – inklusive den anpassning av mandatet som gjordes av Coreper den 23 september 2009 – har uppnåtts och att utkastet till ett avtal om undantag från viseringskravet kan godtas av unionen.

Det slutliga innehållet i avtalet om undantag från viseringskravet för innehavare av vanliga pass kan sammanfattas på följande sätt.

[2] Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUT C 115, 9.5.2008, s. 47.

Syfte och tillämpningsområde

Genom EU-Brasilien-avtalet görs ett ömsesidigt undantag från viseringskravet vid resor för turism- eller affärsändamål för medborgare i Brasilien och EU, inklusive medborgare i de fyra medlemsstater som i dag inte åtnjuter viseringsfritt resande till Brasilien.
De två syftena ”turism” och ”affärer” är brett definierade i avtalet och omfattar bl.a. idrottsmän och konstnärer förutsatt att ingen ersättning erhålls för deras verksamhet, och vissa omdiskuterade kategorier, såsom familjebesök och officiella möten som kommer att omfattas av kategorierna ”turister” respektive ”affärsresenärer”. Dessa båda kategorier som omfattas av EU-Brasilien-avtalet kommer att täcka 90–95 % av alla resenärer.
En rad kategorier (t.ex. studenter, forskare, konstnärer, religionsutövare, som definieras i brasiliansk nationell lagstiftning) undantas från avtalets tillämpningsområde. I avtalet föreskrivs att de bilaterala avtal som ingåtts mellan Brasilien och medlemsstaterna och som omfattar sådana kategorier som inte omfattas av EU-Brasilien-avtalet ska fortsätta att gälla i den mån de medger undantag från viseringskravet för dessa kategorier. Därigenom kan de EU-medborgare tillhörande andra kategorier (än turister och affärsresenärer) som omfattas av de bilaterala avtalen fortsätta att åtnjuta undantag från viseringskravet enligt dessa bilaterala avtal.

Den kategori personer som reser för att utöva en avlönad verksamhet undantas också från avtalets tillämpningsområde. För den kategorin får varje medlemsstat och Brasilien även i fortsättningen kräva visering av den andra partens medborgare i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning eller i enlighet med bilaterala avtal som omfattar denna kategori.

Följaktligen innebär EU-Brasilien-avtalet inte att det blir svårare för medborgarna i de medlemsstater som har bilaterala avtal med Brasilien att resa utan visering till Brasilien, utan situationen förblir i princip oförändrad för dessa medborgare.
Ovanstående överenskommelser om tillämpningsområdet är den bästa kompromiss som de avtalstecknande parterna kunde åstadkomma med beaktande av de speciella omständigheterna, och de överensstämmer med mandatet efter ändringen av Coreper den 23 september 2009.

Vistelsens längd

Vistelsens längd begränsas av avtalet till tre månader under en sexmånadersperiod i Schengenområdet. Genom avtalet upphör sålunda möjligheten för brasilianska medborgare att via de bilaterala avtalen kumulera tremånadersvistelser i olika Schengenmedlemsstater.

I avtalet beaktas de medlemsstaters ställning som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut. Så länge Cypern, Bulgarien och Rumänien inte ingår i Schengenområdet utan inre gränser, ger undantaget från viseringskravet brasilianska medborgare rätt att uppehålla sig i var och en av dessa medlemsstater i tre månader, oberoende av den period som beräknats för hela Schengenområdet.

Territoriell tillämpning

Eftersom Frankrikes och Nederländernas utomeuropeiska territorier inte ingår i Schengenområdet och viseringsreglerna (dvs. förordning (EG) nr 539/2001) inte gäller där, får EU-Brasilien-avtalet inte omfatta dessa territorier. Å andra sidan bör EU-medborgare som vistas i tredjeland eller på en medlemsstats utomeuropeiska territorium omfattas av undantaget från viseringskravet (t.ex. en nederländsk medborgare som vistas i USA eller

Aruba, eller en fransk medborgare som vistas i franska Polynesien) i överensstämmelse med deras medborgarskap.

> Avtalet möjliggör viseringsfritt resande för brasilianska medborgare när de reser till medlemsstaternas europeiska territorier och bör gälla oberoende av var utresan sker och var de vistas.
>
> När det gäller EU-medborgare möjliggör avtalet viseringsfritt resande till Brasilien oberoende av var utresan sker och var de vistas.

Några sådana bestämmelser om territoriell tillämpning fastställs dock inte uttryckligen i avtalet, men de befintliga bestämmelserna i unionslagstiftningen och i Brasiliens nationella lagstiftning fortsätter att gälla, inklusive de bilaterala avtal mellan Brasilien och Frankrike och Nederländerna som omfattar de icke-europeiska territorierna.

Denna strategi godtogs av medlemsstaterna vid mötet med RIF-råden den 5 oktober 2009.

Övriga bestämmelser

För att garantera likabehandling av alla EU-medborgare innehåller avtalet en bestämmelse om att Brasilien inte får avbryta tillämpningen av avtalet tillfälligt eller säga upp det om man inte gör det för alla medlemsstater i Europeiska unionen samtidigt och att unionen på motsvarande sätt inte får avbryta tillämpningen av avtalet tillfälligt eller säga upp det om man inte gör det på alla medlemsstaters vägnar samtidigt.

Enligt avtalet ska det inrättas en expertkommitté för förvaltningen av avtalet.

Förenade kungarikets och Irlands särskilda ställning har beaktats i ingressen.

En bestämmelse om utväxling av provexemplar av pass har förts in i avtalet.
En gemensam förklaring om att ge fullständig information har gjorts för att säkerställa ett smidigt genomförande av avtalet.

3. SLUTSATSER

Mot bakgrund av ovanstående föreslår kommissionen att rådet

– beslutar att avtalet undertecknas på Europeiska unionens vägnar och bemyndigar rådets ordförande att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar.

2010/0227 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av kommissionens förslag[3], och

av följande skäl:

(1) För att harmonisera sin viseringspolitik med bestämmelserna i förordning (EG) nr 539/2001 beslutade medlemsstaterna före sin anslutning till Europeiska unionen om viseringsundantag för medborgarna i Förbundsrepubliken Brasilien (nedan kallad *Brasilien*), eftersom Brasilien finns upptagen i förteckningen över tredjeländer vars medborgare är undantagna från viseringskravet.

(2) Av konstitutionella skäl kan Brasilien inte ensidigt bevilja undantag från viseringskravet för medlemsstaterna, varför det är nödvändigt att ingå ett avtal om undantag från viseringskravet som därefter ratificeras av Brasiliens parlament.

(3) Brasilien har bilaterala avtal om undantag från viseringskravet med de flesta medlemsstater, som ingicks före deras anslutning till Europeiska unionen eller före införandet av den gemensamma viseringspolitiken. Det finns emellertid fyra medlemsstater med vilka inget avtal slöts, och Brasilien har följaktligen alltjämt visumkrav vid kortare vistelser för medborgarna i dessa medlemsstater.

(4) Av den gemensamma viseringspolitikens beskaffenhet och det faktum att Europeiska unionen är ensam externt behörig på det här området följer att endast Europeiska unionen får förhandla fram och ingå avtal om undantag från viseringskrav, och inte de enskilda medlemsstaterna.

(5) Med beaktande av att Brasilien inte tillämpar principen om ömsesidig behandling för vissa medlemsstater bemyndigade rådet genom ett beslut den 18 april 2008 kommissionen att förhandla fram ett avtal mellan Europeiska unionen och Brasilien om undantag från viseringskravet för kortare vistelser i syfte att garantera fullt ömsesidigt undantag från viseringskravet.

---

[3] …….

(6) Förhandlingarna om avtalet inleddes den 2 juli 2008 och avslutades den 1 oktober 2009.

(7) De avtal som paraferades i Bryssel den 28 april 2010 bör undertecknas, med förbehåll för att de senare ingås.

(8) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[4]. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[5]. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Irland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

[4] EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.
[5] EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

BILAGA I

AVTAL

mellan

Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien

om undantag från viseringskrav vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass

Europeiska unionen, nedan kallad *unionen*,

och

Förbundsrepubliken Brasilien, nedan kallad *Brasilien*,

nedan kallade *de avtalsslutande parterna*,

(1) som önskar slå vakt om ömsesidighetsprincipen och underlätta resande genom undantag från viseringskravet vid inresa och kortare vistelser för medborgarna i alla medlemsstater i Europeiska unionen och medborgarna i Brasilien,

(2) som upprepar sitt åtagande att skyndsamt säkerställa ett ömsesidigt undantag från viseringskravet vid resor, samtidigt som de till fullo respekterar fullbordandet av de respektive parlamentariska förfarandena och de övriga internationella förfarandena,

(3) som strävar efter att ytterligare utveckla de vänskapliga förbindelserna mellan de avtalsslutande parterna och fortsätta att stärka de nära banden mellan dessa,

(4) som beaktar protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning och protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, som är fogade till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som bekräftar att bestämmelserna i detta avtal inte är tillämpliga på Förenade kungariket och Irland,

har enats om följande.

Artikel 1

Syfte

Medborgare i Europeiska unionen och i Brasilien som innehar ett giltigt vanligt pass får resa in i, passera och uppehålla sig på den andra avtalsslutande partens territorium i högst tre månader under en sexmånadersperiod för turism- eller affärsändamål utan visering i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal avses med

a) *medlemsstat*: alla medlemsstater i Europeiska unionen, med undantag av Förenade kungariket och Irland,

b) *medborgare i Europeiska unionen*: en medborgare i en medlemsstat enligt definitionen i led a,

c) *brasiliansk medborgare*: en person som har brasilianskt medborgarskap,

d) *Schengenområdet*: det område utan inre gränser som består av de medlemsstaters territorier som anges i led a och som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

e) *Schengenregelverket*: alla åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer på ett område utan inre gränser tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring och åtgärder avseende förebyggande och bekämpning av brottslighet.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. I detta avtal avses med *turism- eller affärsändamål*:

- turism,
- besök hos släktingar,
- undersökning av affärsmöjligheter, deltagande i möten, undertecknande av avtal, finansiell och administrativ verksamhet samt förvaltningsverksamhet,
- deltagande i möten, konferenser och seminarier förutsatt att ingen ersättning erhålls från Brasilien eller EU för denna verksamhet (annat än ersättning för uppehälle direkt eller via dagstraktamente),
- deltagande i idrottstävlingar och konstnärliga tävlingar, förutsatt att deltagarna inte erhåller någon ersättning från Brasilien eller EU, även tävlingar om priser, inklusive priser i form av pengar.

2. De medborgare i Europeiska unionen och de brasilianska medborgare som önskar utöva en avlönad verksamhet, söka anställning, bedriva forskning, praktisera, studera, arbeta med sociala frågor, tillhandahålla tekniskt stöd, arbeta som missionär eller utöva religiös eller konstnärlig verksamhet, omfattas inte av detta avtal.

Artikel 4

Villkor för undantag från viseringskravet och för vistelse

1. Det undantag från viseringskravet som fastställs i detta avtal ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av de avtalsslutande parternas lagar om inresevillkor och kortare vistelser. Medlemsstaterna och Brasilien förbehåller sig rätten att vägra inresa och kortare vistelser på sina territorier om ett eller flera av dessa villkor inte är uppfyllda.

2. De medborgare i Europeiska unionen som omfattas av detta avtal ska följa de lagar och andra förordningar som är i kraft på Brasiliens territorium under sin vistelse.

3. De brasilianska medborgare som omfattas av detta avtal ska följa de lagar och andra förordningar som är i kraft på varje medlemsstats territorium under sin vistelse.

4. Undantaget från viseringskravet gäller oberoende av vilket transportmedel som används för att passera de gränser tillhörande de avtalsslutande parterna som är öppna för internationell persontrafik.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 ska viseringsfrågor som inte omfattas av detta avtal regleras genom unionslagstiftningen, medlemsstaternas nationella lagstiftning och Brasiliens nationella lagstiftning.

Artikel 5

Vistelsens längd

1. Enligt detta avtal får medborgare i Europeiska unionen vistas på Brasiliens territorium under högst tre månader under en sexmånadersperiod räknat från den dag då personen i fråga först reste in i landet.

2. Enligt detta avtal får brasilianska medborgare vistas i Schengenområdet under högst tre månader under en sexmånadersperiod räknat från den dag då personen i fråga först reste in i någon av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut. Denna period om tre månader under en sexmånadersperiod ska beräknas oberoende av eventuell vistelse i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

3. Brasilianska medborgare får vistas i var och en av de medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut i högst tre månader under en sexmånadersperiod från den dag då personen i fråga först reste in i respektive medlemsstat, oberoende av den vistelsetid som beräknas för Schengenområdet.

4. Detta avtal påverkar inte Brasiliens och medlemsstaternas möjlighet att förlänga vistelsetiden om tre månader i enlighet med nationell lagstiftning och unionslagstiftning.

Artikel 6

Förvaltning av avtalet

1. De avtalsslutande parterna ska inrätta en expertkommitté (nedan kallad *kommittén*).

Kommittén ska bestå av företrädare för Europeiska unionen och för Brasilien. Unionen ska företrädas av Europeiska kommissionen.

2. Kommittén ska sammanträda vid behov på begäran av en av de avtalsslutande parterna för att övervaka genomförandet av detta avtal och lösa tvister med anledning av tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 7

Förhållandet mellan detta avtal och befintliga bilaterala viseringsavtal mellan medlemsstaterna och Brasilien

Detta avtal ska inte påverka befintliga bilaterala avtal eller överenskommelser som ingåtts mellan enskilda medlemsstater och Brasilien, i den mån de behandlar frågor som faller utanför tillämpningsområdet för detta avtal.

Artikel 8

Utväxling av provexemplar av pass

1. Brasilien och medlemsstaterna ska på diplomatisk väg utväxla provexemplar av sina giltiga vanliga pass senast trettio (30) dagar efter detta avtals undertecknande, om de inte redan gjort det.

2. Om nya vanliga pass införs eller de befintliga passen ändras, ska parterna på diplomatisk väg till varandra översända provexemplar av dessa nya eller ändrade pass tillsammans med detaljerad information om specifikationer och tillämplighet senast trettio (30) dagar innan de tas i bruk.

Artikel 9

Slutbestämmelser

1. Detta avtal ska ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras interna förfaranden och ska träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna till varandra har anmält att de förfaranden som anges ovan är avslutade.

2. Detta avtal ingås på obestämd tid, såvida det inte sägs upp i enlighet med punkt 5 i denna artikel.

3. Detta avtal får ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan de avtalsslutande parterna. Ändringar ska träda i kraft efter det att de avtalsslutande parterna till varandra har anmält att de interna förfaranden som är nödvändiga för detta är avslutade.

4. Var och en av de avtalsslutande parterna får avbryta tillämpningen av hela eller delar av detta avtal. Beslutet om att avbryta tillämpningen ska anmälas till den andra avtalsslutande parten senast två månader innan beslutet träder i kraft. Den avtalsslutande part som har avbrutit tillämpningen av detta avtal ska omedelbart underrätta den andra avtalsslutande parten när skälen för att avbryta tillämpningen inte längre föreligger.

5. Var och en av de avtalsslutande parterna får säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan till den andra parten. Avtalet ska upphöra att gälla 90 dagar efter dagen för denna anmälan.

6. Brasilien får avbryta tillämpningen av eller säga upp detta avtal endast med avseende på alla Europeiska unionens medlemsstater.

7. Unionen får avbryta tillämpningen av eller säga upp detta avtal endast på alla sina medlemsstaters vägnar.

Utfärdat i Bryssel den …….. 2008 i två exemplar vardera på bulgariska, spanska, tjeckiska, danska, tyska, estniska, grekiska, engelska, franska, italienska, lettiska, litauiska, ungerska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, finska och svenska, vilka alla texter är lika giltiga.

För Europeiska unionen För Förbundsrepubliken Brasilien

Gemensam förklaring om information till medborgarna om avtalet om undantag från viseringskravet

De avtalsslutande parterna erkänner vikten av öppenhet för medborgarna i Europeiska unionen och Brasilien, och har därför enats om att ge fullständig information om innehållet i avtalet om undantag från viseringskravet och om följderna av detta avtal, samt om därmed sammanhängande frågor, såsom giltiga resehandlingar för viseringsfritt resande, territoriell tillämpning, inklusive förteckningen över de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverket, tillåten vistelsetid och inresevillkor, inklusive rätt att överklaga beslut om att neka inresa.